

Nieuwsbrief Nr 16 Juli 2017

Het is al bijna tijd om te gaan aftellen. Over twee komen er vier potentiële leken missionarissen naar Mwanza voor een exposure visit. Als zij weg zijn komen twee weken later vrienden en vieren we mijn verjaardag. Dan nog twee maandjes en het is bye bye Upendo Daima. Niet dat ik dan al naar huis kom, want ik wil in December nog afscheid nemen van mijn SMA vrienden tijdens de SMA vergadering. Op 18 december land ik weer in Nederland. En dan?! Huis zoeken, baan zoeken, en weer proberen mezelf in te passen in Nederland, maar eerst even bij mijn familie landen en de voeten weer in de Nederlandse bodem plaatsen. Voor die tijd echter nog een paar observaties uit Mwanza (en Nairobi)

SMA Plenary Council meeting

Dit jaar werd de plenary council meeting van de SMA gehouden in Nairobi. In deze vergadering komen alle leiders van de verschillende regio's bij elkaar en worden besluiten genomen voor het komende jaar. Ik mocht als lekenmissionaris daarbij aanwezig zijn.

Samen met nog een andere lekenmissionaris vertegenwoordigden wij alle leken die met de SMA samenwerken. Het waren twee hele interessante weken, wel zwaar want de dag was van 's ochtends vroeg tot 's avonds gevuld (begin om 7.15 en diner afgelopen rond 20.00), de avond was vrij om sociaal te wezen of je terug te trekken. Ook het weekend waren we niet vrij. We hadden twee uitstapjes naar SMA parochies waar we de dienst bijwoonden en met de priester en vrienden van de SMA een maaltijd deelden, dit was erg leuk om mee te maken. Vooral om te zien wat een feest de diensten waren en hoe mensen echt betrokken zijn bij de

parochie. Het vertrouwen wat ons door de SMA vaders werd gegeven was erg groot, we mochten overal bij zitten en konden onze mening geven. Voor ons was natuurlijk het belangrijkste deel welke rol leken in de toekomst van de SMA gaan spelen en daar was veel tijd voor ingeruimd.

Al met al was het een mooie ervaring, zeker ook de gesprekken met de oversten van de verschillende regio's. Het bleek zelfs dat mijn eerste ervaring in Afrika (jaaaaren geleden in Ghana) in een parochie was die was gesticht door de Nederlandse SMA (de wereld is klein!).

Interreligieuze zaken

In het kader van interreligieus bezig zijn ben ik naar de blessing ceremony geweest van de Hindu tempel. Ik ben "bevreind" geraakt met de priester en werd uitgenodigd voor de officiële ceremonie waarbij de Guru uit India speciaal een stop-over in Mwanza maakte om de plechtigheid te leiden.

Het was enorm interessant. Ik verstond er niets van want alles ging in Hindi, maar ik had me gelukkig van tevoren even ingelezen op wat de ceremonie zou inhouden. En een Indische dame ontfermde zich over me en gaf af en toe wat toelichting.

Zo werden de beelden van de godheden gewassen, werd ze eten aangeboden (400 verschillende gerechten!), was er een vuurblessing en vele mantra's. Het was heel apart om er deel van uit te maken, vooral omdat ik de enige buitenstaander was. Er was ook

AFRICA

een lunch, met allerlei Indische lekkerteden (en hele hele hete curry). Na 5 uur was er een pauze en toen ben ik weg gegaan hoewel het 's avonds nog verder door zou gaan en dan zou het eten (die 400 gerechten) door de mensen opgegeten worden. Maar ik vond het wel mooi geweest.

De nieuwe president (alias: de bulldozer)

De "nieuwe" president is al weer een tijdje aan de macht. Het is erg interessant om te zien hoe hij probeert het land op orde te krijgen en wat de reacties van de mensen zijn. Over het algemeen wordt het heel positief gezien maar, zoals zijn bijnaam al aangeeft, zijn aanpak stuit af en toe op weerstand (hoewel die bijnaam eigenlijk uit zijn tijd als minister van infrastructuur komt). Zeker de gevestigde orde heeft moeite met hem, want dat is wat hij aanpakt.

Hij begon al goed, geen uitgebreide inhuldigingsplechtigheid maar instellen dat men de eerste zaterdag van de maand moest schoonmaken, hij deed zelf ook mee. Er zijn al veel mensen de deur uitgestuurd. Was ergens ook wel nodig. Want hoe kan je een nationale luchtvaart maatschappij hebben met 1 vliegtuig dat niet vliegt, maar wel 4000 man op de loonlijst. En meer van dat soort zaken. Ook andere geld "verspillerij" wordt aangepakt, dus geen uitgebreide viering van de onafhankelijkheid, maar een ingetogen iets en het geld dat uitgespaard werd wordt nu onder andere gebruikt om bij ons airport road te verbreden (dit had een tweebaans weg moeten zijn totdat een medewerker van het stadhuis besloot om

de helft van het geld in zijn eigen zak te steken en er een eenbaans weg van te maken. Nu na zo'n 15 jaar wordt het alsnog een tweebaans). Ook heeft hij het zogenaamd gratis zijn van de school aangepakt, de lagere school was gratis maar je moest betalen voor de wacht, het water, de uji, etc. Nu mag dat niet meer. Ook de middelbare school is gratis geworden. Het probleem is echter alleen dat er niet meer leraren zijn, dus de klassen zijn nog overvoller geworden.

In Amerika heb je Trump met "America First", hier schijnt het te worden Magufuli met "Tanzania First". Zo wordt bv de import van verschillende producten verboden, want 'dat kunnen we zelf ook produceren'. Het was al een keer met suiker geprobeerd, maar dat heeft maar een paar weken geduurd, de handelaren hadden uit protest the deuren van hun warehouses op slot gedaan en er was helemaal geen suiker meer te krijgen, de frisdrank producenten protesteerden omdat volgens hun de Tanzaniaanse suiker en niet genoeg is en niet van de juiste kwaliteit. Nu zijn het de tegels uit China, volgende keer is het wel weer iets anders. Ook is nu onlangs een groot deel van de Indische populatie 'aangepakt', er is ze verteld dat als hun verblijfsvergunning afloopt ze geen nieuwe kunnen aanvragen en dus het land uit moeten (lijkt een beetje op Zuid-Afrika waar ze de blanken ontsloegen en het werk aan de echte Zuid Afrikaan gaven, om vervolgens de blanken als externe adviseur aan te moeten nemen omdat de zwarte Zuid Afrikaan nog niet opgeleid was voor het werk).

Maar zoals de suiker ban terug gedraaid is, de plastic zakjes ban (dat heeft volgens mij maar een dag geduurd) en zelfs het aanpakken van de illegale markt stalletjes langs de weg (eerst duurde het een dag of een/twee voor ze terug waren, nu heeft het ongeveer een maand geduurd maar ze zijn weer terug), kan al het bovenstaande ook met een sissert aflopen.

Een ander iets wat hij geïntroduceerd heeft, en waarvan ik absoluut niet blij wordt, is dat er meer lichaamsbeweging moet zijn op school. Dus nu komen ze van Bwiru boys iedere dag langs gejogd onder het luidkeels gillen van mars liedjes, om 5.30 in de ochtend. Dit mag van mij per onmiddellijk ophouden.

Health and safety

Volgens mij niet iets dat hoog op de agenda staat van de Tanzanianen.

Zo heb je de daladala, deze heeft 15 zitplaatsen, maar het busje is erg flexibel, er kan er altijd nog eentje meer bij. De enige regel is dat de deur dicht moet kunnen (dit in tegenstelling tot Kenia waar je ook buiten de bus kunt hangen).

AFRICA

Dan zijn er ook de deel taxi's. Hierin kunnen in een stationwagon makkelijk 12 mensen. Vier op de achterbank, vier in de bagageruimte en vier voorin. Twee op de bestuurdersstoel is helemaal geen probleem, alleen schakelen kan een beetje lastig worden, maar zolang er een leuke jonge dame naast de chauffeur zit heeft hij er helemaal geen moeite mee.

Gehoord van de Harald of Free Enterprise hebben ze hier ook niet, zoals deze foto wel laat zien.

En zo zijn er de werklui van Tanesco (het energie bedrijf). Ze moesten de electriciteits leiding repareren die naar beneden gekomen was (geeft trouwens mooi vuurwerk als een levende stroom kabel in een plas water ligt). Dan heb je vier man die beneden staan met een helm op en een die bovenin de mast zit zonder helm, veiligheidsharnas of iets. Nu is het natuurlijk zo dat die mannen die beneden staan iets op hun hoofd zouden kunnen krijgen en daarom dus een helm nodig hebben. Maar die man bovenin mag schijnbaar gewoon naar beneden kukelen.

En dan heb je de sjouwers op de markt. Zakken van 80 of 90 kilo op de nek is geen probleem (vaak weegt de zak meer dan het mannetje dat hem draagt). Geen wonder dat ze schreeuwen dat je uit de weg moet gaan als ze lopen, want ze moeten een vaart houden om niet om te vallen.

En wat te denken van de lange afstands bus chauffeurs, die rijden 8 uur aan een stuk door, want tenslotte is een werkdag 8 uur niet waar? En daarna lig je gewoon te slapen voorin. En de wachten lopen meestal diensten van 12 uur.

En dit zijn dan de gelukkigen die werk hebben, want er zijn er ook genoeg die geen werk hebben.

Groetjes uit Mwanza

Mara

Ik zou het leuk vinden als jullie mij willen steunen in dit werk. Dit kan op velerlei wijze, zoals morele steun, een kaartje, een e-mailtje of een bezoekje. Maar ook d.m.v. van financiële steun.

Een gift is altijd welkom op: rekening nummer IBAN NL12ABNA0400614030 t.n.v. de Bresillac Foundation te Cadier en Keer o.v.v. Mara le Mahieu (credit nr 2472). Dit project is ANBI geregistreerd en de giften zijn fiscaal aftrekbaar.

Contact gegevens: Mara_le_mahieu@hotmail.com

Postadres: Society of African Missions
PO box 10936
Mwanza
Tanzania, East Africa

Meer info over de SMA op: www.sma-nederland.nl